

Proza u trapericama ili **jeans proza** je izraz kojim se opisuje vrsta proze karakteristična za hrvatsku književnost 1960-ih i 1970-ih, odnosno svojevrsni hibrid modernog i suvremenog romana. To je posebna vrsta urbanog romana nastala prema romanu J.D.Salingera "Lovac u žitu". Nastaje kao opreka snažnom problemskom intelektualizmu modernog romana. Karakteriziraju ga mlađi glavni junak koji je **netipičan**, pasivan, **bez ciljeva**, gradski marginalac suprotavljen svijetu odraslih. On pripada određenoj manjoj skupini, zajedno izazivaju tradicionalne vrijednosti i stvaraju vlastitu kulturu (odijevanje, glazba, jezik). U ovakvim romanima, odrasli obično slušaju klasičnu glazbu, govore standardnim jezikom, i slično, kao suprotnost mladom junaku. **Traperice više nisu samo odjevni predmet**, one postaju svojevrsan svjetonazor. Okolina je obično urbana **zagrebačka sredina**, česti su žargonizmi, to više nije filozofski govor, već govor gradske mladeži.

Početke ovakvih romana nalazimo već kod Antuna Šoljana i njegovog romana *Kratki izlet*, a do pravog razvoja dolazi 1970-ih kada nastaju romani Alojza Majetića (*Čangi off' gotoff*, 1970.), Zvonimira Majdaka (*Kužiš stari moj*, 1970.), Ivana Slamniga (*Bolja polovica hrabrosti*, 1972.), Branislava Glumca (*Zagrepčanka* 1975.)

